

paahvilende Arbejder inden for Afdelingen — Afgivelse af den aarlige Indberetning og Besørgelse af Afdelingens Regnskabsvæsen derunder indbefattet — og udøve Tilsynet med denne, dog saaledes, at han i Sager, der gik ud over den daglige Forretningssgang, vilde have at søge Raad og Oplysning hos Professor Schiødte.

Under 22. April s. A. afgik Prof. Schiødte ved Døden, og efter Museumsraadets Indstilling blev det da ved Ministeriets Skrivelse af 15. Maj s. A. bifaldet, at Dr. phil. Hansen midlertidig maatte overtage Inspektionsforretningerne, indtil Inspektorembetet paa ny blev besat, saaledes at der som Godtgjørelse herfor tillagdes ham maanedlig fra d. 1. Maj at regne $\frac{1}{12}$ af den for anden Inspektor normerede Begyndelseslønning af 2000 Kr. aarlig.

VII. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater for studerende ved Universitetet.

I det akademiske Aar 1883—84 er der tilkommet tvende nye Legater, Pastor Lauritz H. Schmidts Legat og Professor C. Hermansens og Hustrus Legat, af hvilke det sidste dog først senere træder i Kraft.

a. Pastor Lauritz H. Schmidts Legat for en theologisk studerende ved Københavns Universitet. Fundatsen, der under 23. Febr. 1884 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Fundats.

for Pastor Lauritz H. Schmidts Legat for en theologisk studerende ved
Københavns Universitet.

1. Legatets Formue bestaar af 2,500 Kr., skriver to Tusinde og fem Hundrede Kroner i 4 pCt. Obligationer, udstedte af Kreditforeningen af Grundejere i de danske Østifter, 4de Serie.

Denne Kapital er tilvejebragt ved en af mig suppleret Sum, som 2den Juledag 1883 blev overleveret mig af mine Venner til Erindring om min 25aarige Virksomhed som Præst i København.

2. Som et Bevis paa min Taknemmelighed mod det theologiske Fakultet har jeg skjænket dette den fornævnte Kapital til Anvendelse paa den neden for i § 4 anførte Maade.
3. Det theologiske Fakultet skal bestandig være Legatets Bestyrelse.
4. Renterne af Kapitalen tildeles i hver 11. Juni og hver 11. December Termin, første Gang i 11. Juni Termin d. A., en trængende theologisk Student, som er dimitteret fra en Skole i København, helst i de første Aar af hans Studietid, inden han kan opnaa Understøttelse af Regensen eller af andre Legater.

Den, hvem Legatet tildeles, bør være en saadan, som giver gode Forhaabninger om at kunne blive til Gavn for vor Kirke.

Legatet kan oppebæres af den samme i flere Aar, dog ikke længere, end til han er blevet Kandidat.

København, d. 5te Februar 1884.

Lauritz H. Schmidt,

res. Kapellan ved Helligaandskirken,

Tillægsbestemmelse.

Til § 3 føjes: »dog saaledes, at Midlernes Forvaltning sker ved Universitetskvæsturen. Legatet behandles som en for sig bestaaende, selvstændig Formue, men for øvrigt efter de samme Regler som Universitetets øvrige Legatmidler. Regnskabet aflægges af Fakultetets Dekanus.

13. Februar 1884.

Lauritz H. Schmidt.

res Kapellan ved Helligaandskirken.

b. Professor Dr. theol. Christen Hermansens og Hustru Edel Kirstine Margrete Hermansen, født Sechers Legat til Enker efter Universitetslærere og til theologiske studerende ved Københavns Universitet. Fundatsen, der under 7. Febr. 1884 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

I Henhold til Bestemmelse i det af Professor ved Københavns Universitet, Dr. theol. Christen Hermansen og Hustru Edel Kirstine Margrete Hermansen, født Secher, den 27. Juni 1879 oprettede Testamente, fastsætte vi undertegnede, Professor ved Københavns Universitet, Dr. theol. F. K. Nielsen og Højesteretsadvokat S. S. Nellemann herved, under Forbehold af allerhøjeste Stadfæstelse, følgende

Fundats

for »Professor, Dr. theol. Christen Hermansens og Hustru Edel Kirstine Margrete Hermansen, født Sechers Legat« til Enker efter Universitetslærere og til theologiske Studenter ved Københavns Universitet.

1. Legatet, der er stiftet ved Professor, Dr. theol. Christen Hermansens og Hustru Edel Kirstine Margrete Hermansen, født Sechers, Testamente af 27. Juni 1879, bærer Navn af »Professor, Dr. theol. Christen Hermansens og Hustru Edel Kirstine Margrete Hermansen, født Sechers Legat«.

2. Lepatkapitalen er 60,000 Kr., der vil blive udlagt Legatet i Professor, Dr. theol. C. Hermansens og Hustrus Dødsbo i følgende, paa $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente lydende Prioritets Obligationer med paaløbne Renter fra d. 11. Juni 1883:

Panteobligation fra Gaardmand Ebbe Nielsen af Kastelev af 9. Januar 1883, tinglæst d. 17. s. M., paa	14,000 Kr.
Panteobligation fra Gaardejer Niels Thomas Petersen Bjerresgaard af Eltang, af 9. Januar 1883, tinglæst d. 11. s. M., paa	15,000 —
Panteobligation fra Gaardejer Hans Larsen af Remkolde af 5. Februar 1883, tinglæst d. 14. s. M., paa	16,000 —
Panteobligation fra Gaardejer Ole Nielsen af Kulby af 8. Juni 1883, tinglæst 21. s. M., paa	10,000 —
og Panteobligation fra samme af s. D., tinglæst s. D., paa	5,000 —

Obligationerne indleveres til Københavns Overformynderi og blive beroende der, saa længe der tilkommer de neden for nævnte Personer Rentyndelse af dem. Enhver af de udlagte Obligationer forsynes med Paategning om, hvem der strax eller eventuelt skal nyde Renter af samme, og naar vedkommende Rentyndere ere afgaaede ved Døden, udleveres de paagjældende Obligationer til Konsistorium ved Københavns Universitet.

3. Saa længe Obligationerne bero i Overformynderiet, forholdes der paa følgende Maade med de af dem faldende Renter, der, saa længe Kapitalen forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt, ville udgjøre .....

	2,700 Kr.
--	-----------

Til Frøken Caroline Frederikke Jessine Leemejer udbetales der aarlig, saa længe hun lever, det hende ved Fundatorernes Testamente

At overføre 2,700 Kr.

	Overført	2,700 Kr.
tillagte Legat	2,000 Kr.	
Til Inspektør Jørgen Frederik Leemejer udbetales der aarlig, saa længe han lever, af det ham ved Fundatorernes Testamente tillagte Legat paa 600 Kr. et Beløb af	400 Kr.	
		<u>2,400 Kr.</u>

Af den Del af de aarlige Renter, som overstiger 2,400 Kr., altsaa saa længe Kapitalen forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. og samtlige Obligationer endnu bero i Overformynderiet . . . . . 300 Kr. aarlig, afholdes først det Overformynderiet tilkommende Gebyr for Administrationen af Legatkapitalen, og end videre det Overformynderiet tilkommende Gebyr for Administrationen af de andre Kapitaler, som i Henhold til Fundatorernes Testamente indsættes i Overformynderiet, for saa vidt saadant Gebyr ikke maatte kunne afholdes af Renterne af vedkommende Kapitaler uden at berøve Rentenyderne noget af den dem af Fundatorerne tilsagte Renteindtægt. Restbeløbet oplægges af Overformynderiet og udbetales tillige med paaløbne Renter til Konsistorium ved Kjøbenhavns Universitet, naar samtlige Rentenydere ere afgaaede ved Døden.

Naar nogen af de oven nævnte 2 Rentenydere afgaar ved Døden, skal den hende eller ham tillagte Renteandel for Fremtiden fra Dødsdagen at regne tilfalde den afdødes Søkende til lige Deling i deres Livstid, i hvilken Henseende bemærkes, at der foruden de oven for nævnte endnu er to Søkende, nemlig Frøken Metty Dortha Leemejer og Frøken Anna Marie Margrethe Leemejer, hvem der ved Fundatorernes Testamente er tillagt hver en livsvarig Rentenydelse af 600 Kr., der afholdes af Renterne af de andre af Fundatorerne stiftede Legater. Dog skal det i Følge Testamentets Bestemmelse iagttages, at ingen af de 4 Søkende ved Søkendes Dødsfald maa erholde mere af Renterne end 600 Kr. aarlig ud over de oven nævnte, for dem bestemte Beløb. Naar altsaa Frøken Caroline Leemejer afgaar ved Døden, vil der, fra hendes Dødsdag at regne, af de hende tillagte Renter af nærværende Legats Kapital være at udbetale 600 Kr. aarlig til hver af hendes da levende Søkende i deres Livstid, hvis de paa den Tid, da hun afgaar ved Døden, ikke nyde mere af Renterne af de af Fundatorerne stiftede Legater end 600 Kr. aarlig hver, men i modsat Fald et saa meget mindre Beløb, som der allerede maatte være tilfaldet dem af de nævnte Legatrenter ved Søkendes Død, altsaa intet, hvis ikkun 1 af hendes Søkende er i Live ved hendes dødelige Afgang, og han eller hun allerede ved sine andre Søkendes Død har opnaaet en Rentenydelse af i alt 1200 Kr. Naar Inspektør J. F. Leemejer afgaar ved Døden, tilfalde ligeledes de ham af nærværende Legats Kapital tillagte Renter fra hans Dødsdag at regne hans ved hans Død levende Søkende til lige Deling for deres Livstid, dog kun for saa vidt det behøves, for at de hver kunne faa indtil 600 Kr. aarlig ud over de oven nævnte, for dem ved Fundatorernes Testamente bestemte Beløb, saa at altsaa ingen Del af de ham tillagte Renter bliver at udbetale hans Søkende, hvis enten Frøken Caroline Leemejer eller begge hans 2 andre Søkende ere afgaaede ved Døden for hans Død, og den eller de overlevende saaledes have erholdt det fulde, vedkommende tilkommende Tillæg til den oprindelige Renteintægt.

De Rentenyderne tilfaldende Renter udbetales dem i hvert Aars 11. Juni og 11. Decbr. Termin, hver Gang for den da forløbne Tid, første Gang i 11. Decbr. Termin 1883 for det da forløbne Halvaar; de maa kun udbetales mod egenhændig Kvittering af Rentenyderne selv eller af dem, hvem disse — for 1 Termin ad Gangen — maatte meddele behørig, af 2 Vitterlighedsvidner attesteret Fuldmagt, og Renterne skulle ikke kunne gjøres Gjenstand for Arrest, Beslag, Exekution eller anden Retsforfølgning af Rentenydernes Kreditorer, ikke heller skulle de kunne inddrages i Rentenydernes Konkursboer.

Naar nogen af Rentenyderne afgaar ved Døden, skal den Del af de ham

eller hende hidtil tilfaldne Renter, som ikke efter de oven staaende Bestemmelser skal tilfalde hans eller hendes Søkende, udbetales af Overformynderiet til Anvendelse efter de neden anførte Regler til Konsistorium ved Københavns Universitet i hver af de halvaarlige Terminer, indtil Obligationerne kunne udleveres til Konsistorium, hvilket skal ske efterhaanden som den paa dem hvilende Behæftelse bortfalder ved Rentenydernes Død.

4. Naar nogen af de til Legatet udlagte Prioritets Obligationer skulde blive indfriet, skal Kapitalen, hvad enten det sker, medens Værdipapirerne endnu bero i Overformynderiet, eller efter at de ere udgaaede derfra, altid anbringes enten i andre Prioritets Obligationer, som opfylde Forskrifterne om Anbringelse af umyndiges Midler, eller i danske Statsobligationer, eller i danske Kreditforenings Obligationer Paa samme Maade anbringes — saa vidt muligt — det kontante Renteoverskud, som maatte blive opsamlet, medens Legatets Kapital indestaar i Overformynderiet.

Samtlige Legatet tilhørende Værdipapirer skulle altid lyde paa eller have Paategning om, eller for saa vidt de maatte være Statsobligationer, indskrives som tilhørende Legatet. Efterhaanden som Legatets Værdipapirer udgaa af Overformynderiet, skulle de forsynes med Paategning af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at der ikke kan disponeres over dem uden Ministeriets Samtykke, og Værdipapirer, som senere maatte erhverves for Legatet, skulle forsynes med en lignende Paategning.

5. Legatet skal altid bestyres af Konsistorium ved Københavns Universitet, selvfølgelig saaledes, at dets Kapitalformue, der, efterhaanden som den stilles til Legatets Disposition, afgives til Kvæsturen, altid holdes uden for Universitetets egen Formue.

Konsistorium udnævner, saa snart Legatkapitalen eller en Del af samme er stillet til Disposition, eller der dog udbetales Renter af Overformynderiet til Konsistorium, en af Professorerne i det theologiske Fakultet til som Eforus at føre Tilsyn med Legatet, og sørge for Anvendelsen af Renterne, hvilke af Kvæsturen udbetales til ham efter de neden for anførte Bestemmelser. Eforus fører en af Konsistorium avtoriseret Protokol, og aflægger aarligt Regnskab, som revideres og decideres ligesom Universitetets øvrige Legatregnskaber.

6. De til Disposition værende aarlige Renter af Legatets Kapital, altsaa, naar samtlige Rentenydere ere afgaaede ved Døden, Renterne af de Legatet af Fundatorerne tillagte 60,000 Kr. og af det Beløb, der maatte være oplagt, medens Kapitalen indestaar i Overformynderiet, anvendes, efter Fradrag af de sædvanlige Administrations Omkostninger, og 50 Kr., der aarlig tilfalde Eforus saaledes, at en Tredjedel benyttes til Understøttelse af trængende og værdige Enker efter Universitetslærere ved Københavns Universitet, og to Tredjedele til Understøttelse for trængende og værdige Studenter ved Universitetets theologiske Fakultet.

7. Med Hensyn til den Enker efter Universitetslærere tillagte Rentenydelse bestemmes det,

at saa vel Enker efter Universitetslærere i normerede Pladser som Enker efter ekstraordinære Docenter kunne faa Adgang til Rentenydelsen;

at der, hver Gang en Portion af Legatet skal bortgives, skal ske Bekjendtgørelse derom, dels ved Opslag paa Universitetet, dels ved Avertissement i Berlingske Tidende med 4 Ugers Frist til Indgivelse af Ansøgning;

at Legatet bortgives af Konsistorium;

at den Enke, som en Gang har erholdt en Legatportion, beholder samme sin Livstid, uden at behøve at indgive ny Ansøgning, forudsat, at hun vedbliver at være Enke, men at Konsistorium dog skal kunne bestemme, at en Enke, hvem der er tillagt en Legatportion, skal miste den, naar hun efter Konsistoriums Skjøn maa antages ikke længere at være trængende eller værdig til at nyde Legatet;

at der, saa længe Legatet kun har Disposition over en Del af Renterne af den samme tillagte Kapital, kun uddeles Portioner paa fulde 200 Kr. hver, saa at et Rentebeløb, der ikke udgjør 200 Kr., saa vel som det Beløb, der, efter at en eller flere Portioner ere uddelte, maatte blive tilovers, ikke ud-

deles, men oplægges til Forøgelse af den Del af Legatets Kapital der skal komme Universitetslæreres Enker til gode, men at samtlige til Anvendelse i det her omhandlede Øjemed bestemte Renter skulle uddeles aarlig i 4 lige store Portioner, saa snart Legatet har faaet Raadighed over Renterne af hele sin Kapital;

- at ingen Enke ordentligvis kan nyde mere end 1 Portion af Legatet, men at Undtagelse fra denne Regel dog kan gjøres, naar der ikke melder sig nogen, efter Konsistoriums Skjøn trængende og værdig Ansøgerinde til en ledig Legatportion, idet denne da midlertidig eller for Livstid kan tillægges en af de Enker, som allerede nyde godt af Legatet, dog at ingen Enke maa nyde mere end 2 Portioner — og
- at dersom det skulde vise sig, at en ledig Legatportion i noget Aar ikke skulde kunne finde Anvendelse overensstemmende med Legatets Formaal og de oven staaende Regler, skal Beløbet for dette Aar henlægges til Forøgelse af den Del af Legatets Kapital, hvis Renter skulle anvendes til Fordel for Universitetslæreres Enker, og Bekjendtgjørelse udstedes næste Aar igjen om den ledige Legatportion.

8. Med Hensyn til den Del af Legatet, der skal yde Understøttelse til trængende og værdige Studenter ved Kjøbenhavns Universitets theologiske Fakultet, fastsættes følgende Bestemmelser:

- at kun flittige, trængende og værdige Studenter, som efter Forberedelse i en lærd Skole have taget Adgangsexamen til Universitetet med første Karakter, og i et Aar have studeret og fremdeles studere Theologi ved Kjøbenhavns Universitet, have Adgang til Nydelse af Legatet;
- at Legatet ikke kan nydes sammen med Kommunitetet eller J. L. Smiths Stipendium;
- at Legatet bortgives af Konsistorium efter det theologiske Fakultets Indstilling;
- at Konsistorium bestemmer, hvor mange og hvor store Portioner der skal uddeles, saa længe Legatet kun har Dispositionsret over en Del af Renterne af den samme tillagte Kapital, men at samtlige til Anvendelse i det her omhandlede Øjemed bestemte Renter, saa snart Legatet har faaet Raadighed over alle Renterne af Kapitalen, skulle uddeles aarlig i 2 Terminer i 8 lige store Portioner til theologiske Studenter, saaledes at Legatportionerne af vedkommende nydes i en Tid af indtil 4 Aar, hvorved bemærkes, at de kunne nydes indtil $\frac{1}{2}$ Aar, efter at den theologiske Embedsexamen er tilendebragt, naar den Tid, for hvilken Legatet er tildelt, endnu ikke er udløbet;
- at theologiske Studenter, som nedstamme fra Professor, Dr. theol. Christen Hermansens og Hustrus Forældre, og Sønner af Professorer og extraordinære Docenter ved Kjøbenhavns Universitet, have Fortrinsret til at erholde Portioner af Legatet, naar de opfylde de oven nævnte Betingelser;
- at de Krav, som Faderens Livsstilling fører med sig, skulle tages med i Betragtning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Ansøgers pekuniære Trang;
- at ingen Student kan nyde mere end 1 Portion af Legatet og
- at Bekjendtgjørelse om ledige Portioner af Legatet foregaar ved Opslag paa Universitetet.

9. Tillæg til eller Forandringer i denne Fundats kunne vedtages af Konsistorium, men blive kun gyldige, naar de forsynes med kongelig Stadfæstelse. Dog skal der ikke kunne vedtages eller meddeles Stadfæstelse paa nogen Bestemmelse, hvorved Legatets Navn eller dets Formaal, at yde Understøttelse til Enker efter Universitetslærere og til theologiske Studenter, forandres.

Kjøbenhavn den 9de November 1883.

Fredrik Nielsen.

S. Nellemann.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne eller nærmere Regler for disse.

Ved Fundatsen for J. N. Madvigs Legat (Aarb. f. 1879—80 S. 910) er det bestemt, at der i de første Aar kun udbetales Rente af 10,000 Kr., hvor-

imod den hele Rente bliver at udbetale fra det Øjeblik, da den i Kvæsturen indbetalte Kapital, 10,400 Kr. i kgl. Obligationer og 116 Kr. 50 Ø. i Kontant, ved Indkjøb af en kgl. Obligation paa 200 Kr., er voxet til 10,600 Kr. i kgl. Obligationer. I Decbr Termin 1883 naaede Legatet denne Størrelse, og den fulde Rente blev derfor udbetalt Legatets Eforus første Gang i 11. Juni 1884 til lige Deling mellem Fundators tvende Døtre.

3. Særlige Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

Ved Skrivelse af 24. Novbr. 1883 til Eforus for Meyers Legat har Konsistorium tilladt, at cand. mag. N. N. efter aflagt Konferens vedblivende maa nyde nævnte Legat i den Tid, for hvilken han er udnævnt, naar han i hver Termin fremlægger Attest om sine fortsatte Studier.

Efter Indstilling fra Eforus for Elers' Rejsestipendium har Konsistorium under 11. Jan. 1884 bifaldet, at Dr. med. Bondesen, hvem Stipendiet i Konsistoriums Møde d. 5. s. M. var tildelt, maatte nyde Lodden for Decbr. Termin 1883 og Juni Termin 1884, uanset, at han først ved Udgangen af August Maaned s. A. vilde kunne tiltræde sin Rejse. Konsistorium har derhos anmodet Eforus om midlertidig at tage Beløbene i Forvaring og først udbetale dem, naar Stipendiaten kunde tiltræde sin Rejse.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier

Efter Indstilling fra Eforus for Elers Kollegium har Konsistorium under 23 Novbr. 1883 bifaldet,

at fra 1. Decbr. s. A. Alumnernes Stipendium inddrages, med Undtagelse af det den ældste juridiske Alumnus tillagte Uldallske Legat,

at fra s. D. de stipendieløse Kontubernalpladser stilles under lige Vilkaar med Alumnuspladserne, dog at det Uldallske Legat, som hidtil, tilfalder en Alumnus, hvorimod Indehaverne af de stipendieløse Enepladser maanedlig erlægge 5 Kr. til Kollegiets Kasse,

at Kollegiets Portner lønnes af Kollegiets Kasse med 450 Kr. halvaarlig, foruden 10 Kr. halvaarlig til Redskab, hvilke Beløb udbetales ham ved hvert Halvaars Slutning af Eforus,

at Kollegiets Karl lønnes af Kollegiets Kasse med 31 Kr. maanedlig, hvilket Beløb ved hver Maaned Slutning udbetales ham af Kollegiets Inspektor,

at der til Kollegiets Læsestue ligeledes af Kollegiets Kasse ved Begyndelsen af hvert Fjerdingaar udbetales af Eforus 60 Kr.,

at der aflægges særligt Regnskab for Decbr. Maaned s. A., og at de følgende Regnskaber som sædvanlig slutte sig til Kalenderaaret,

samt at der af Legaternes Overskudsfond aarlig ydes Kollegiets Kasse et Tilskud af 180 Kr.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

Da det var kommet til Ministeriets Kundskab, at der i April 1883 var holdt

et politisk Møde paa Regensen, til hvilket en bekendt Folketingsmand var blevet indbudt, begjærede det under 26. s. M. gennem Konsistorium en bestemt Udtalelse af Regensprovsten om, med hvilken Ret denne havde givet Tilladelse til, at et saadant Møde der holdtes.

I en under 29. s. M. afgivet Erklæring udtalte Regensprovsten, Prof. Ussing, at der i de sidste 3 Aar af og til var holdt Foredrag paa Regensens Læsestue, snart af Regensianere, snart af Mænd uden for Regensen (saaledes Pastor Hostrup, Dr. phil. Schandorph). I det foreliggende Tilfælde drejede det sig om, at en Regensianer skulde holde et Foredrag over det forenede Venstres Program, og da man paa Regensen ønskede, at en bekendt Folketingsmand af Venstre skulde indbydes, havde han (Regensprovsten) meddelt Tilladelse hertil. Idet han nærmere gjorde Rede for selve Mødets Karakter, ytrede han, at det i Virkeligheden ikke var andet end en almindelig Foredrags- eller Diskussionsaften, hvortil, paa Grund af det valgte Æmne, en Fremmed, der antoges for særlig sagkyndig, var indbudt. Det var en i en bestemt begrænset Kreds og inden for private Vægge foretaget theoretisk Drøftelse af politiske Spørgsmaal, uden den fjærneste Tanke om, at Forhandlingerne skulde kunne sluttet med en Afstemning eller en Fællesudtalelse af nogen som helst Art, eller overhovedet lede til noget praktisk Resultat.

Stipendiebestyrelsen indsendte under 9. Maj denne Erklæring til Konsistorium med følgende Bemærkninger: Forholdsreglerne af 8. Sept. 1880 *) omtalte ikke Sammenkomster paa Regensen, der havde Foredrag, almindelig Diskussion, Oplæsning eller desl. til Gjenstand. Af Forhold, der vedkom det egentlige Samliv paa Regensen, omtaltes kun: 1) Læseindretningens Benyttelse, se § 13; denne var efter nærmere Regler, der senest vare givne den 14. Oktbr. 1881, en Ret for Regensalumnerne og Kommunitetsstipendiaterne; 2) Møder af Regensalumnerne i Læseforeningens Konversationsstue, der efter § 14 vare en Ret, men hvis Gjenstand kun var Forhandling af Regensanliggender og 3) visse fælles Forlystelser, der i enkelte Tilfælde vare en Ret for Alumnerne, men ellers beroede paa Provstens Tilladelse, som ogsaa kunde udstrækkes til, at der til festlige Sammenkomster indbødes Damer, se § 8. Forholdsreglernes Tavshed om Sammenkomster til Foredrag eller desl. maatte forklares ved, at saadanne kun sjældnere vare forekomne paa den Tid, da den sidste Redaktion fandt Sted, og at Regensprovsten, paa hvis Initiativ de forskjellige Forholds Omtale, der trængte til Ordning, maatte bero, derfor ikke endnu den Gang havde følt Trang til nærmere Forskrifter om saadanne Sammenkomster. At man imidlertid ikke af denne Tavshed kunde udlede noget Forbud mod Tilstædeligheden af slige Sammenkomster i Almindelighed, syntes indlysende. De havde mindst lige saa megen naturlig Berettigelse som de Forlystelser, der omtaltes i § 8. Men da de dog laa uden for Regensens egentlige og nærmeste Formaal, kunde der ikke være Tale om nogen Ret for Alumnerne til at holde deslige Sammenkomster. Saa længe ikke en særlig Ordning var truffet, maatte dels Forholdets Natur, dels Analogien af den Regel, der fandtes i § 8 i Slutningen, føre til, at enhver saadan Sammenkomst forudsatte Provstens Tilladelse i det enkelte Tilfælde, at Tilladelsen, for saa vidt den gaves, nærmest kun kunde være en Tilladelse til Alumnerne om at

*) jfr. neden for S. 72-74.

holde en saadan Sammenkomst, og at Indbydelser til Sammenkomsten af Udenforstaaende maatte være en Undtagelse. Ganske kunde en saadan Indbydelse ikke fornuftigvis være udelukket. Der gaves visse Klasser af Personer, som det vilde være unaturligt at holde borte. Saaledes havde Kommunitetsstipendiater, der ikke tillige nøde Regens, Adgang til Læseindretningen og vare derved dragne ind i den Kreds, til hvilken en slig Sammenkomst maatte kunne udstrækkes. Fremdeles vilde det være klart, at Universitetslærere altid maatte kunne indbydes til at overvære Sammenkomsten. Efter det naturlige Forhold, hvori de forskjellige Boliger for Studenter, der vare knyttede til Universitetet, stode til hverandre, vilde det maaske ogsaa ligge nær, at Beboerne af de andre Kollegier maatte kunne indbydes. Uden for saadanne Klasser af Personer maatte der ogsaa af ganske særegne Grunde, der maatte bedømmes i hvert foreliggende Tilfælde, kunne indbydes enkelte Personer, naar dertil var en fornuftig og rimelig Anledning. Ligesom selve Tilladelsen maatte bero paa Regensprovstens fornuftige Skjøn, hvorved f. Ex. Foredrags- eller Diskussionsæmnets Beskaffenhed maatte komme i Betragtning, saaledes maatte ogsaa, saa længe i alt Fald bestemte Regler ikke vare givne, Spørgsmaalet om Indbydelse af andre end Alumner bero paa Regensprovstens fornuftige Skjøn. I det almindelige Forhold mellem Regensprovsten og Stipendiebestyrelsen var der intet, som nødvendiggjorde, at han henskjød et rejst Spørgsmaal til denne sidstes Afgjørelse; men nærede han selv Tvivl, var han berettiget til at gjøre dette.

Efter det oven for udviklede kunde der formentlig ikke være Tale om, at Regensprovsten havde overskredet sin Ret ved at tillade den Sammenkomst, der her var Tale om, eller ved at tillade, at en Fremmed indbødes, lige som vel ogsaa Sammenkomsten næppe kunde betegnes med Føje som et politisk Møde. Der kunde formentlig kun være Spørgsmaal, om Regensprovsten maatte have fejlet i Udøvelsen af sin Beføjelse. Et andet Spørgsmaal var det, om der maatte findes Anledning til at træffe en nærmere Ordning af hele dette Forhold, hvorom — som oven for bemærket — de for Tiden gjældende Forholdsregler ganske tav.

Konsistorium indsendte disse Erklæringer med Skrivelse af 25. Maj, idet det ganske henholdt sig til, hvad Stipendiebestyrelsen havde udtalt.

Under 2. Juni tilskrev Ministeriet derefter Konsistorium, at det vel erkjendte, at der i Forholdsreglerne ikke indeholdtes noget udtrykkeligt Forbud mod, at Fremmede fik Adgang til de Møder eller Sammenkomster, der omtaltes i samme, men at Ministeriet i øvrigt antog, at Regulativet, naar man saa bort fra de i dets § 8 omhandlede festlige Sammenkomster, hvortil Damer kunne erholde Adgang, dog nærmest forudsatte, at kun Alumnerne deltog i dem. Ministeriet fandt imidlertid, at det under alle Omstændigheder var rigtigst, at Regulativet indeholdt bestemte og tydelige Regler paa det omhandlede Omraade, og det paalagde derfor Konsistorium at foranledige, at Stipendiebestyrelsen, efter at have taget Sagen under nærmere Overvejelse, optog i Regulativet de i den paagjældende Henseende fornødne supplerende Bestemmelser eller Ændringer. Medens det antog, at Sammenkomsterne og Møderne paa Regensen fremdeles i Regelen burde indskrænkes til Alumnernes Kreds og til Anliggender, vedrørende Regensen, vilde det paa den anden Side ikke have noget imod, at der, for saa vidt Stipendiebe-

styrelsen maatte finde det rigtigt, aabnedes Fremmede Adgang til de nævnte Forsamlinger efter nærmere fastsatte Regler, eller at der paa disse forhandlede andre Ting end Regensens egne Anliggender. Dog henstillede Ministeriet, om det ikke vilde være rigtigst at foreskrive, at der i hvert enkelt Tilfælde af saadan mere extraordinær Natur burde udkræves Stipendiebestyrelsens Tilladelse.

Efter de af Ministeriet givne Antydninger formulerede Stipendiebestyrelsen følgende Forslag til en ny § i »Forholdsregler for Regensens Alumner« :

»Sammenkomster eller Møder paa Regensen, ved hvilke det er Hensigten at forhandle om andet end Regensens egne Anliggender, eller til hvilke det ønskes aabnet Adgang for nogen Fremmed, kunne ordentligvis ikke finde Sted, jfr. dog § 8. Foreligger der særegne Grunde til Afvigelsen fra denne Regel, bliver Sagen med Regensprovstens Erklæring at forelægge Stipendiebestyrelsen, som træffer Afgjørelsen.«

Efter Stipendiebestyrelsens Opfordring udtalte Regensprovsten sig om dette Forslag i Skrivelse af 19. Avg. Medens han fandt det hensigtsmæssigt, at saadanne Møder indskrænkedes til Regensalumnerne — hvorved det dog maatte bemærkes, at efter gammel Praxis havde ogsaa forhenværende Alumner Adgang til Regensianernes Sammenkomster, og at alle Kommunitetsalumner havde Adgang til Læsestuen, saa at det laa nær at antage, at de ogsaa burde have Adgang til de der holdte Møder — og at Fremmedes Nærværelse betragtedes som noget ekstraordinært, hvortil Stipendiebestyrelsens Samtykke maatte udfordres, kunde det samme næppe gjælde om Sammenkomster af Regensianerne alene, selv om det ikke blot var Regensens Anliggender, der forhandlede der. Det vilde vistnok hverken være naturligt eller ønskeligt, hvis der ikke hos Regensianerne ytrede sig Trang til at drøfte andre Æmner end Regensanliggender, Æmner baade af deres egen særlige Videnskab og af almindelig videnskabelig Natur, eller henhørende til det Samfunds Liv og Velfærd, hvori de levede. Det burde forudsættes, at saadanne Æmner fremfor alt sysselsatte dem, og han kunde kun betragte det som et Tegn paa videnskabelig Interesse og aandeligt Liv, naar man i de senere Aar havde ønsket, at saadanne Æmner ikke blot skulde gjøres til Gjenstand for Samtaler mellem enkelte Kammerater, men ogsaa for Foredrag og dertil knyttet Diskussion. Det syntes at være i sin Orden, at et saadant Foredrag anmeldtes for Provsten og ikke kunde finde Sted uden hans Samtykke; men forlangte man, at det ikke maatte holdes uden særlig Tilladelse af Stipendiebestyrelsen, vilde Følgen vistnok blive den, at disse Foredrag, som allerede i Forvejen vare altfor sjældne, aldeles vilde ophøre. Naar man tænkte, hvorledes det i ældre Dage var Pligt for Regensianerne at disputere, hvis de vilde beholde Stipendiet, syntes slige Møder snarere at maatte betragtes som noget ordinært end som noget ekstraordinært; det forekom ham mere at stemme med Regensens Aand og Bestemmelse end de i Forholdsreglernes § 8 omtalte selskabelige Sammenkomster med Damer. For saa vidt som det mulig maatte findes ønskeligt at have en Bestemmelse om, hvilke Æmner der maatte behandles i saadanne Foredrag, og navnlig at udelukke Politik derfra, da tvivlede han meget paa, at man kunde finde en passende Begrænsning, som ikke, saa snart vedkommende ønskede det, kunde omgaas ved at forandre Foredragets Titel.

Han henstillede derfor til Stipendiebestyrelsen, om det ikke maatte være

rigtigere, at den nye Paragraf, som formentlig kunde være et Tillæg til Forholdsreglernes § 14, fik et saadant Indhold:

»Ligeledes kunne Regensalumnerne med Provstens Tilladelse holde Sammenkomster paa Læsestuen til Foredrag og Diskussion af videnskabelige og almeninteressante Æmner. Adgangen til slige Møder staar ogsaa aaben for Kommunitetsalumner og for forhenværende Regensianere. Ønskes det, at andre skulle være tilstede, det være sig som Tilhørere eller som Foredragsholdere, maa Stipendiebestyrelsens Samtykke dertil indhentes.«

I Skrivelse til Konsistorium af 3. Oktbr. udtalte Stipendiebestyrelsen, at den i det hele kunde tiltræde den af Regensprovsten foreslaaede Affattelse, idet den dog bemærkede, for saa vidt dennes Forslag gik ud paa at aabne forhenværende Regensianere Adgang til Sammenkomsterne paa lige Vilkaar med nuværende Alumner, at der formentlig var Anledning til at drage en Grænse, saaledes at kun saadanne forhenværende Regensalumner nøde denne Ret, der havde, eller kunde have boet paa Regensen samtidig i alt Fald med en Del af de nuværende Alumner; Alumner fra en ældre Tid havde kun tilfældige, af Regensen uafhængige Berøringer med de nuværende Alumner, og der var derfor ikke Grund til at stille dem anderledes end andre Fremmede. Naar der sattes en Grænse af 3 Aar, indtil hvilken forhenværende Regensalumner havde lige Adgang med de nuværende, vilde det paapegede Synspunkt være fyldestgjort. Med denne Ændring, der var tiltraadt af Regensprovsten, var Stipendiebestyrelsen derfor til Sinds at vedtage dennes Forslag som Tillæg til Forholdsreglerne. Men paa Grund af den Modifikation, dette Forslag gjorde i Ministeriets Henstilling, fandt Stipendiebestyrelsen det rigtigt, at Forslaget meddeltes Ministeriet, førend den approberede det.

Efter at Konsistorium under 8. Oktbr. havde anbefalet, at Ministeriet billigede, at det nævnte Forslag approberedes af Stipendiebestyrelsen, erklærede Ministeriet i Skrivelse af 20. s. M. intet at have at erindre mod, at denne Approbation gaves.

Det approberede Tillæg til »Forholdsregler for Regensens Alumner« af 8. Septbr. 1880 lyder herefter saaledes:

»Ligeledes kunne Regensalumnerne med Provstens Tilladelse holde Sammenkomster paa Læsestuen til Foredrag og Diskussion af videnskabelige og almeninteressante Æmner. Adgangen til slige Møder staar ogsaa aaben for Kommunitetsalumner og forhenværende Regensalumner, der have forladt Regensen i Lobet af de sidste 3 Aar. Ønskes det, at andre skulle være tilstede, det være sig som Tilhørere eller som Foredragsholdere, maa Stipendiebestyrelsens Samtykke dertil indhentes.«

De nys nævnte Forholdsregler for Regensens Alumner, der ere vedtagne af Kommunitetets Stipendiebestyrelse under 8. Septbr. 1880, lyde saaledes:

Regensens Alumner henvises med Hensyn til deres Forhold og Pligter i Almindelighed til »Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11. Febr. 1848«, til de Opslag, der til bestemte Tider ske om Distributserne, om Ind- og Udflytning, om den aarlige Indlevering af Flidsattester og Testimonia paupertatis o. s. v., samt til den Underretning, som Alumnerne til enhver Tid kunne indhente hos Regensens nærmeste Foresatte. Men ved Siden af denne al-

mindelige Anvisning gives med Hensyn til Regensens saa vel lokale som øvrige særegne Forhold følgende nærmere Bestemmelser til Vejledning og Efterlevelse af Alumnerne.

§ 1. Nydelsen af Regensbeneficiet med de dertil hørende Emolumenter er betinget ved det personlige Ophold paa Regensen. I de akademiske Ferier og i de Examenstider, i hvilke samtlige Forelæsninger ophøre, kunne Alumnerne dog tage Ophold andetsteds, naar de blot anmelde deres Bortrejse og Hjemkomst til Provsten. Til enhver anden Tid maa derimod de, som ville opholde sig andetsteds længere end 3 Dage, dertil have Tilladelse af Stipendiebestyrelsen; og de have da betids forud at indlevere skriftlig motiveret Begjæring derom til Regensprovsten. Forlanges saadan Tilladelse paa Grund af Sygdom, maa Ansøgningen ledsages med paalidelig Lægeattest, hvilken i Regelen maa være udstedt af Regenslægen. Alumnerne i det grønlandske Missionsseminarium maa, for saa vidt de tillige ere Regensalumner, forevise Provsten skriftlig Tilladelse fra Missionskollegiet, naar de foretage Rejser eller paa længere Tid end nogle Dage tage Ophold andetsteds.

§ 2. Naar Alumnerne for en Tid forlade Regensen, aflevere de deres Dørnøgler til Portneren, og denne har, naar begge Beboerne ere fraværende, at sørge for, at saadanne Boliger holdes aflukkede og at ingen uvedkommende indlades.

§ 3. Alumnerne maa ikke tilstede nogen uvedkommende Natteophold paa Regensen og skulle, hver for sit Vedkommende, drage Omsorg for, at enhver, der ikke hører til Regensens Beboere, forlader den inden Kl. 12.

§ 4. Alumnerne skulle behandle deres Værelser, Trappegangen o. s. v. med Skaansel og Omhu. Naar de ville have Som, Kroge eller deslige fastgjorte i Værelserne for at ophænge Spejle o. s. v., henvende de sig derom til Portneren, som snarest mulig besørger det.

§ 5. Ved Indflytning paa Regensen, ligesom ogsaa ved Omflytning fra en Bolig til en anden, modtage vedkommende Alumner af Portneren det til deres Boliger hørende Inventarium (Bord, Skabe, Ildtøj, Nøgler), hvilket Inventarium ligesom ogsaa Vinduesruderne, ved Fraflytningen afleveres i forsvarlig Stand til Portneren. Naar noget savnes eller beskadiges, har Portneren strax at gjøre vedkommende Alumner opmærksomme derpaa, og, dersom det manglende ikke anskaffes, eller det beskadigede ikke istandsættes, melder han det til Provsten, af hvem det videre fornødne foranstaltes med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt Bekostningen skal udredes af vedkommende Alumner eller af Stiftelsen. Det herved forefaldende Arbejde besørger ved Portneren og udføres af de til Regensens Arbejde antagne Haandværkere.

§ 6. Omflytning paa Regensen og Forandring af Kontubernal sker hvert Halvaar paa den Tid, der gaar nærmest forud for nye Alumners Indflytning. Værelsernes Fordeling sker ved Provsten, hvem de Alumner, der ønske andre Værelser, eller at flytte sammen med andre Kontubernaler, underrette derom paa den Maade, som forud er tilkjendegivet ved Opslag. Ved Værelsernes Fordeling tages ikke blot Hensyn til Konkurrenternes Anciennetet som Regensalumner, i hvilken Henseende de, der ere udnævnte paa 2 eller 3 Aar betragtes som udnævnte paa 3 eller 4, men der tages tillige Hensyn til andre af vedkommende Alumner oplyste Omstændigheder, der ere af den Art, at de bør komme i Betragtning, saaledes særlig til Nærheden af Embedsexamen eller sammes sidste Del. Extraordinære Alumner, som have haft Bolig paa Regensen i to fulde Halvaar, kunne deltage i Konkurrencen. Hvor alle Forhold ere lige, sker Afgjørelsen ved indbydes Overenskomst eller ved Lodtrækning. De med tre Værelser indrettede Boliger søges som Enepladser, saa at Konkurrenternes Adkomst prøves hver for sig. Naar flere lige kvalificerede melde sig til samme Eneplads i en Bolig, hvor der allerede forud er en Alumnus, konfererer Provsten med denne, inden Valget afgjøres. Naar en Alumnus søger Forlængelse af sin Stipendietid, kan han ikke konkurrere om Enepladser, saa længe hans Ansøgning ikke er afgjort. Naar i Halvaarets Løb Enepladser eller to samlede Værelser blive ledige, opslaas de paa sædvanlig Maade. Andre ledige Pladser tildeles dem, som de paagjældende ønske til Kontubernaler.

§ 7. Regensens Port aabnes om Morgenen Kl. 5¹/₂ og lukkes om Aftenen Kl. 11. Fra Kl. 11 Aften til 5¹/₂ Morgen føres Tilsynet med Porten af den paa Regensen ansatte Nattevagt. Det er ham strængt paalagt ikke at indlade andre end Regensens Beboere. Naar disse ikke ere kjendte af ham, maa de legitimere sig ved at forevise Nøglen til deres Værelse, eller, hvis de ikke have denne hos sig, skrive deres Navn i den i dette Øjemed henlagte Bog.

§ 8. Det er Alumnernes Pligt at afholde sig fra alt, hvorved Regensens Orden og Ro forstyrres, saasom Gilder, Drikkelag, støjende Færd o. s. v., det være sig i Gaarden eller i Alumnernes Boliger. Hertil hører ogsaa, at Hunde ej maa holdes. Musik og Sang tillades i Musikstuen om Aftenen fra Kl. 9—11 samt paa Søn- og Helligdage. Ogsaa er det Alumnerne tilladt nu og da om Sommeraftener at synge i Regensgaarden, kun at Sangen ikke varer længere end 1—2 Timer og aldrig udstrækkes over Kl. 11¹/₂. Ligeledes kunne Alumnerne med Provstens Tilladelse benytte Læseindretningens Lokale til festlige Sammenkomster ogsaa med Damer.

§ 9. Alumnernes Opmærksomhed henledes paa, at det, da Portnerens og Nattevagts Tilsyn med uvedkommendes Besøg og Ophold paa Regensen ikke kan være aldeles fuldstændigt, for deres egen Sikkerheds Skyld er hensigtsmæssigt, at de stadig holde Yderdørene til deres Boliger aflukkede.

§ 10. Værelsernes Rengjøring, Leveringen af kogende Vand til Alumnerne, Gløder til Fyrfade, Indlægning i Kakkelovnene, Trappegangenes, Gaardens, Lokumernes Renligholdelse og Belysning, Portens Lukning og Aabning o. s. v. ligesom ogsaa Tilsynet med Ind- og Omflytning, med uvedkommendes Ophold paa Regensen, med Passagen gennem Porten sker i Overensstemmelse med de herom, vedkommende foreskrevne Regler.

§ 11. Alumnernes Opvartning sker ved Regenskarlene, hvilke staa under det af Alumnerne valgte Inspektorat i Overensstemmelse med det af Bestyrelsen approberede Reglement.

§ 12. Portneren kan ikke paatage sig nogen som helst Beværtning. Dog er det ham tilladt at sælge til Alumnerne enkelte i hans Instrux angivne Artikler, nemlig Brød, Smør, Ost, salt Kjød, Smørbrød, Øl, Lys, Sukker, Mælk og Fløde og saa vel tillavet som utillavet Kaffe og The. Disse Ting bringes Alumnerne ved Regenskarlene, og, i disses Fraværelse, af Regensens øvrige Tyende, dog dette kun, for saa vidt det kan ske uden at være til Hinder eller Standsning for deres øvrige Arbejde. Regensens Nattevagt er pligtig at vække Alumnerne til hvilken Tid det af dem begjæres. For øvrigt maa han ikke paatage sig noget Hvert for Alumnerne, være sig som Oppasser eller deslige. Det er ham strængelig forbudt at forlange Drikkepenge af Alumnerne.

§ 13. Læseindretningen benyttes i Overensstemmelse med de derom foreskrevne Regler. I Anliggender, den vedkommende, henvender man sig til Regensens Viceinspektor.

§ 14. Det staa Regensens Alumner frit at sammenkalde Møder i Læseforeningens Konversationsstue for indbyrdes at forhandle Regensanliggender. Sammenkaldelsen af saadanne Møder sker nogle Dage forud ved Opslag i bemeldte Lokale. Opslaget, der maa være underskrevet af to eller flere Alumner og angive Forhandlingernes Gjenstand, maa forud forevises Provsten og, ligesom ethvert andet Opslag, sammesteds paategnes af Regensens Viceinspektor. De i saadanne Møder tagne Beslutninger, ligesom ogsaa Valgene af Karleinspektorer o. s. v., indberettes skriftlig til Provsten. Det er en Selvfølge, at Alumnerne drage Omsorg for, at der ved saadanne Møder intet foranlediges, der maatte være stridende mod Regensens Love og Vedtægter.

§ 15. Opslag kunne finde Sted i Skabet i Regensporten og i Læseindretningens Konversationsstue efter den i § 14 anførte Regel. Opslag paa Tavlen i Gaarden paategnes af Klokkeren.

§ 16. Regensstiftelsen lønner en Læge, hvis Pligt det er paa Forlangende at yde Alumnerne fornøden Lægehjælp. De fornødne Bud til Regenslægen og Hospitalet besørges ved Portneren.

I Forbindelse hermed meddeles følgende Bestemmelser for den daglige Orden i Regensens Læseindretning og for Udlaanet af Bøger fra samme, der ere fastsatte af Bestyrelseskomiteen for Kommunitetets Stipendievæsen under 14. Oktbr. 1881.

1. Regensens Læsestue, hvortil baade Kommunitets- og Regensalumner have Adgang, aabnes i Maanederne Maj til Septbr. inkl. Kl. 8, i de øvrige Maaneder Kl. 9 om Morgenen. Den lukkes hele Aaret Kl. 11 Aften.

2. Det i Læsestuen værende videnskabelige Apparat saa vel som de paa samme fremlagte Tidsskrifter og Dagblade maa kun benyttes sammesteds. Dog kunne fra medio Maj til medio Avgust inkl. Dagbladene læses i Gaarden, saafremt Vejret tillader det, til Kl. 12 Middag og om Aftenen til Kl. 8. Naar Viceinspektør finder det tjenligt, udlaanes de anskaffede, saa vel Tidsskrifter som andre Bøger, kun fra Bibliotheket. Udlaanet, hvortil kun Regensens Alumner samt de Kommunitetsalumner, der have Bolig paa de 3 Kollegier, have Ret, sker efter følgende Regler:

a) Naar en Bog udlaanes umiddelbart efter Anskaffelsen, kan Laanet kun gives paa 4 Dage. Afleveres Bogen ikke til den fastsatte Tid, afkræves den Laantageren ved Læsestuens Bud, og han betaler 10 Øre i Mulkt.

b) Af underholdende Bøger, der ere indlemmede i Bibliotheket, kan der til en og samme Alumnus kun udlaanes 2 Bind ad Gangen, og kun til den Udlaansdag, der falder 14 Dage efter at han har faaet Bøgerne til Laans. Afleveres de ikke til den fastsatte Tid, afkræves de Laantageren aldeles i Overensstemmelse med det under a. fastsatte. Har ingen anden imidlertid ønsket at laane det paa-gjældende Værk, kan Laanet forlænges paa 7 Dage.

c) Videnskabelige Bøger eller Dele af videnskabelige Værker kunne udlaanes i et saadant Omfang, som Viceinspektør maatte finde passende. Laanet gives i det højeste paa 6 Uger, og Laan fornyes paa 3 Uger. For øvrigt forholdes der hermed i et og alt som med de under a. og b. omtalte Laan.

d) For hver Gang en Bog afkræves en Laantager, ifalder han en Bøde af 10 Øre. Er en Bog afkrævet 3 Gange, forholdes som under litr. b. anført. Bøgerne indkræves med i det mindste en Dags Mellemlum.

e) Bøgerne leveres tilbage i samme Stand, hvori Laantageren har modtaget dem. Beskadigelse af en Bog erstattes efter Viceinspektørs og 2 tilkaldte Alumners Skjøn.

f) Bliver en udlaant Bog borte, er Laantageren forpligtet til at erstatte Læseindretningen det deraf flydende Tab.

g) De i disse Bestemmelser omtalte Mulker, saa vel som den under litr. e. og f. omtalte Erstatning kan sikres Læseindretningen ved Tilbageholdelse af vedkommendes Stipendium, jfr. Viceinspektørs Instrux.

h) Udlaanstiden er indtil videre Søndag Kl. 12—1 og Tirsdag og Fredag Kl. 10—11 Form.

— Ved den i Sept. 1883 stedfundne Bortgivelse af Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet kunde sidst nævnte Beneficium kun tildeles 5 af de 10 privilegerede Ansøgere, og Stipendiebestyrelsen androg derfor om Bemyndigelse til at maatte tilstaa de øvrige 5 Ansøgere, der alle vare Studenter fra Reykjavik lærde Skole, i Stedet herfor en Huslejegodtgjørelse af 20 Kr. maanedlig, indtil der ved Vakance efterhaanden kunde skaffes dem Plads paa Regensen, saaledes at denne Huslejegodtgjørelse afholdtes af det under Kommunitetets Udgiftspost 1 b. 1 til islandske studerende uden for de i Regl. 11. Febr. 1848 § 4 Nr. 1 nævnte Tilfælde bevilgede Beløb. Denne Indstilling bifaldt Ministeriet under 8. Oktbr. 1883.

— Efter en af Konsistorium anbefalet Indstilling fra Stipendiebestyrelsen, har Ministeriet under 1. Decbr. 1883 bifaldet, at der af Kommunitetets Udgiftspost 1 b. 1 tilstodes Th. Erlingsson, der paa Grund af Sygdom først havde

absolveret Afgangsexamen fra Reykjavik lærde Skole d. 4. Oktbr. s. A., hvorfor han ikke var blevet immatrikuleret ved Universitetet for d. 1. s. M., og som — efter hvad Stipendiebestyrelsen havde udtalt — vilde blive optaget som Alumnus paa Regensen fra Begyndelsen af Decbr. Maaned, en Understøttelse af samme Størrelse som Kommunitetsstipendiet fra d. 1. Novbr. at regne som overtallig privilegeret Alumnus.

B Tilstand og Virksomhed.

I. Bestyrelse.

Til Rektor for Rektoratsaaret 1883—84 valgte den akademiske Lærerforsamling d. 2. Oktbr. 1883 Prof., Dr med. C. M. Reisz, der tiltraadte Rektoratet d. 10. Novbr. s. A.

Dekanerne i dette Rektoratsaar have været: Prof., Dr. Fr. Nielsen i de theologiske Fakultet, Prof., Dr. C. Goos i dets rets- og statsvidenskabelige, Prof., Dr. Warncke i det lægevidenskabelige, Prof. Dr. M. C. Gertz i det filosofiske og Prof. J. E. Johnstrup i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Som Medlem af Konsistorium indtraadte efter Prof. R. Nielsens Afgang fra 1. Septbr. 1883 at regne Prof., Dr. Gislason efter Embeds Alder.

II. Det akademiske Lærersamfund, de faste Censorer og de videnskabelige Anstalters Personalforhold.

1. Afgang og nye Udnævnelser.

Det lægevidenskabelige Fakultet.

Ved kgl. Resol. 27. Novbr. 1883 er det overdraget Distriktslæge, Dr. med. Ditlevsen i Foraars Halvaaret 1884 at holde offentlige Forelæsninger og Øvelser over almindelig Histologi, jfr. foran S. 3.

— Cand. med. & chir. Th. B. Hansen er af Fakultetet ansat som klinisk Assistent ved Fødselsstiftelsen fra d. 1. Septbr 1884 at regne, med Samtykke af Stiftelsens Direktør i Skrivelse af 25. Avg. 1884.

Det filosofiske Fakultet.

Om Prof., Dr. phil. & Lic. theol. R. Nielsens Afgang fra 1. Septbr. 1883 at regne er det fornødne bemærket i Aarb. f. 1882—83 S. 130.

D. 27. Marts 1884 afgik Prof., Dr. P. S. V. Heegaard ved Døden. Han blev under 18. Juni 1870 udnævnt til ekstraordinær Docent i Filosofi og under 28. Decbr. 1875 til Professor i Filosofi.

Ved kgl. Resol. 29. April 1884 blev Dr. phil. Kristian Frederik Vilhelm Kroman udnævnt til Prof. ord. i Filosofi.